

Το γένος βουλιαγμένο μες στον αιώνα
να λυτρωθεί μονάχο του μπορεί
μα να ξυπνήσει πρέπει η πλέρια Μνήμη
βαθείά του, αδάμαστη και τρομερή

Κανείς δε θα ξεφύγει τη γενιά του!
το βάρος της θα σπάσει ως τη στιγμή
που βγαίνοντας από τη λησμονιά του
στο φως που πια δεν στέκουν δισταγμοί,

.....

Της ζωής θε να ντυθεί την πανοπλία,
και μ' ακέριο τον άγιο σκελετό
των περασμένων, θα στηθεί στη γη του
με το κεφάλι αλύγιστο κι ορτό!

Ελέγαμε: ένα Μαραθώνα ακόμα!
Ελέγαμε: Μια Σαλαμίνα ακόμα!
Ελέγαμε: Ακόμα ένα εικοσιένα!
Κι ήρτες τέλος συ, Μητέρα-Μέρα,
οπού αγκάλιασες κι ανύψωσες
ολόκληρα τα περασμένα
στον ανώτατο λυτρωτικό σκοπό τους,
στον υπέρτατο τους ηθικόν Ιστορικό Ρυθμό!

Ω δικαίωση όλων των ελληνικών αγώνων!
Ω ύψιστη ηθική στροφή μέσα στο χάος ολόκληρου του Κόσμου!
Και μαζί, ω γιγάντια, πλέρια ιστορική καταβολή, από την οποία,
Ν ι κ η τ έ ς, οι Έλληνες, θα ξεκινήσουμε αύριο,
πρωτοπόροι της πνευματικής ανάπλασης ολόκληρης της γης!

Ω Μέρα-Μάννα, που μας έσπασες ακέρια κι ως το ύστατο,
όλα τα κρυφά εσωτερικά δεσμά μας!
Ω κοσμοϊστορική Ελευθερία, τόσο βαθειά λαχταρισμένη!
Να Σε! Σε κατέχουμε! Σε νιώθουμε! Σε θέλουμε!

Άγγελος Σικελιανός, Ο Όρθιος σκοπός από τα Χωρικά της Σίβυλλας

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Τετάρτη, 13 Οκτώβριος 2010 17:52

Και θε να Σε κρατήσουμε όλοι,
στο τεράστιο ύψος που μας φανερώθηκαν απ' τα χαράματα
των Εικοσιοχτώ του Οχτώβρη του 1940,
κι ως με τη συντέλεια των αιώνων, είτε ζήσουμε,
είτε, αύριο που θα φέγγεις πάνω απ' όλο τον πλανήτη το γιγάντιο φως Σου,
θα βρισκόμαστε στα σπλάχνα Σου, ω Μητέρα, αθάνατοι νεκροί!
5 του Νοέμβρη 1940, Αθήνα

Άγγελος Σικελιανός Εικοσιοχτώ του Οχτώ βρη του 1940
(Δημοσιεύθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1940 στο περιοδικό Νέα Εστία, τεύχος 334)